

Aan de andere kant dienen de natuurverenigingen zich wel te houden aan bepaalde afspraken. Zo mogen de gronden niet verkocht worden zonder de toestemming van de gemeente, moet men het gebied eventueel laten erkennen als natuurgebied, dient men de gronden over te dragen aan een overheid indien de natuurvereniging ophoudt te bestaan, moet men nastreven dat het gebied kan worden opengesteld voor bezoekers enz. Inmiddels werd reeds in december 2008 een subsidie van ongeveer € 3.000 toegekend aan de vzw Natuurpunt voor de aankoop van een gebied gelegen tussen Sint-Kwintens-Lennik en Gaasbeek. Het reglement kan opgevraagd worden op de dienst Milieu van het gemeentehuis.

Erik O
Fractie leider LENNIK2000

IN DE HOEK VAN LENNIK 2000

JANUARIFLITS

Een rauwe, roestig schurende metaalklank doet me naar buiten kijken.

Hij scheert rakelings over de prikkeldraad en landt naast een appelboom.

Groot, fier, zwaar en zeer opvallend, doorkruist hij onze tuin.

Prachtig, niks geen schutkleuren, hij wil gezien worden en laat een duidelijk spoor achter.

Een wit geslepen spoor door een bijna smetteloos witte euh... nou ja... tuin.

De zon doet zijn wangen bloedrood flitsen tegen de blinkende achtergrond.

Zin in verleiding op een koude winterdag? Voor lentekolder is het echt nog veel te vroeg.

Hij aarzelt bijna onopvallend, kijkt even rond en stapt dan rustig verder.

Ik weet perfect waar hij naartoe gaat want hij doet dit alle dagen.

De mezenbollen aan de takken zijn aan vervanging toe maar op de grond onder de lege, zwiepende, groene netjes ligt nog wel wat.

Als er niets meer uit de netjes valt, zorg ik wel dat er toch iets te vinden is.

Waar zou hij slapen?

Hoe overleeft zo'n grondvogel de koude winter?

Ik weet weinig, bijna niets over deze haan.

Nog nooit zag ik er één op een boomtak zitten.

Onze kippen deden dat vroeger wel.

Ze hadden een heerlijk hok met prachtige, rechte, stevige stokken en lachten ons elke avond uit door de bomen in te vliegen en de nacht ongemakkelijk door te brengen op kromgegroeide takken.

Hij doet dat niet. Zijn voorouders werden ooit ingevoerd, vermoedelijk door de Romeinen want naar 't schijnt waren die nogal tuk op dat beest. Eigenlijk waren ze alleen maar verzot op het beest als het gepluimd en gebakken op hun bord lag. Tja, ze sleepten het dan maar meteen heel de aardbol rond en zorgden ervoor dat het zich bijna overal thuis voelde.

Het exemplaar dat nu onder mijn vijgenstruik scharrelt, mag slechts een afkooksel, een bastaard genoemd worden. Toch mag hij er zijn. Gewoon schoon... en ik geef het beschaamd toe... ook lekker!

Hij kijkt omhoog, een beetje verwijtend of is het mijn fantasie die op hol slaat?

De vijgenstruik hangt stampvol vijgen die vorige zomer onvoldoende zon kregen.

Moeder natuur gaf hen toestemming om aan de takken te overwinteren.

Mijn halve trouwboek probeerde een deel te plukken en te laten rijpen in een houten kistje.

Dat lukte duidelijk niet.

'Aan de boom of nergens,' spraken de vijgen en meteen gingen ze liggen rotten.

Ik hoopte stilletjes dat de vogels er deze winter wel zouden van genieten maar dat doen ze dus niet. De vijgen blijven onaangeroerd tussen de lege netjes en de zwiepende vetlappen hangen.

Hij kijkt gegarandeerd naar die netjes en die vetlappen en niet naar de intussen bijna zwart bevroren vijgen.

Ik sluip naar het raam met mijn digitaaltee in aanslag maar durf het raam niet openen.

Hij gunt me geen foto.

Zijn ogen flitsen maar heel even in mijn richting en meteen vliegt hij weg.

Hij scheert laag, zeer laag over de sneeuw en laat zijn waarschuwend, schelle roep horen.

Jammer, maar de natuur laat zich niet dwingen.

Ik hoest, schor verkouden en schiet in een hese lach.

Mijn stem lijkt momenteel als twee vlokken sneeuw op een roestige fazantenwaarschuwing.

't Had erger kunnen zijn.

Reacties naar: Anne Wyckmans - Palokenstraat 19
1750 Lennik - 02/532 05 12 - annewyckmans@hotmail.com